

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 57.

Tiende Session.

28de Møde.

Mandagen den 16de Novbr.

(Forsat.)

Ordføreren (forsat): Paa mange Steder ere Localiteterne vel saaledes, at man ikke kan lede Vandet fra Aløbet saa langt bort, man vil, hvorimod der er andre Steder, hvor Localiteterne kunne tillade det. Som det vil være nogle af Forslagsstillerne vel bekendt, er der paa Vestkysten af Jylland et bølget Høiland ned mod Fjordene eller sydligere ned mod Strandbredden, og der neden under ligger en lang jevn Slette; her maa Vandet uden meget betydeligt Arbejde kunne ledes, naar det fra Høiden træder ud paa Sleiten, til selv flere Mile bortliggende Egne; men, som sagt, saaledes ere Localiteterne ikke alle Steder. Vi maa derfor — idetmindste jeg for mit Bedkommende — modsætte mig Uendringsforslaget, og jeg kan paa ingen Maade anbefale det til Thingets Vedtagelse.

J. Rasmussen: Ja, det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører har bemærket, at der ingen Grændse er sat, men i Loven er der jo heller ingen Grændse sat med Hensyn til de tilgrændsende Ciere; og forøvrigt forekommer det mig, at man vilde kunne komme ud over denne Vanskelighed ved at give en bestemt Regel om, at Bedkommende skulde bestandigt lede Vandet tilbage den Vej, hvorfra det er kommet. Jeg troer virkelig, at man er noget for ængstelig ved ikke at udvide denne Afbenyttelse af et Aløbs Vand. Der gaaer her i Danmark saa meget Vand tilspilde, som løber i

Havet, at vi kunne sige, at der gaaer flere Tønder Guld tabt. Men, som sagt, man kunde jo sige, at Vandet skulde ledes tilbage den Vej, hvorfra det var kommet.

Dahl: Dersom man vilde have et Lovbud i den Retning, som den ærede Forslagsstiller har tænkt sig, vilde man jo blive nødsaget til at have ganske andre Bestemmelser end dem, der indeholdes i den foreslaaede S, baade om Forholdet til alle de tilgrændsende Lodbesidere, om Forholdet til dem, der hidtil have benyttet Vandet, og om Forholdet til dem, hvis Jorder Vandet skulde gaae ud over. Alt dette maatte jo i en ganske anden Grad behandles og bearbejdes, end ved en saadan enkelt S. Det forekommer mig ogsaa, at man har affattet den saaledes, at de, hvis Jorder ikke grændse umiddelbart til Aløbet, ville blive de eneste, der ville komme til at benytte det, da her kun er Tale om Forholdet med Hensyn til dem, der grændse umiddelbart til Aløbet; idetmindste fremgaaer det ikke klart af Forslaget, hvorledes man i saa Henseende har tænkt sig det, da man dog ikke kan affjære Bedkommende Retten til fremdeles at benytte Vandet. Jeg troer derfor, at det er umuligt at gaae ind paa Forslaget.

E. Bruhn: Jeg maa dog anbefale dette Forslag paa det Bedste til den høitærede Indenrigsminister. Naar ikke flere end de tilgrændsende Lodbesidere faae Ret til at benytte Vandet, blev det gamle Forhold bestaaende, at der nemlig er mange Enge, og det netop saadanne, der ligge meget nær ved Bælken og trænge til Vand, som ikke kunne erholde det; men saasnart der var en Bestemmelse om, at